

[Aase Olesen]

Nej, det, der truer ægteskabet i Danmark i dag som institution, er de over 500.000 danskere, som vælger at bo sammen uden at lade sig vie, og som alligevel presser på for at få ægteskabets juridiske fordele uden at tage ulemperne. Det er det, der gør, at vi, der er gift, af og til kan føle os lidt til grin, når vi både skal tage ulemper og fordele på én gang, og det skyldes først og fremmest dette Folketing, som gentagne gange har ladet sig presse af disse papirløse til punkt for punkt at give fordele, som ellers kun gifte har, uden at man samtidig har villet pålægge pligter. Det er det, der truer ægteskabet, og det er det, der gør, at vi hen ad vejen langsomt må luge op i den standardkontrakt, som ægteskabet også er, og fjerne flere og flere ulemper – jeg kan nævne sådan noget som sambeskatningen – fordi det er uholdbart, at over en halv million mennesker skal slippe for ulemper, mens andre har dem.

Dette forslag er ikke et forslag om ægteskab for homofile. Et ægteskab består af mange elementer. Det består af et følelsesmæssigt samhørighedsforhold, et seksuelt forhold, det består af en ramme for børns opvækst og mange andre ting. For mange mennesker er der også et element af en kirkelig kontrakt, der er nogle kirkelige ritualer, som skal finde sted.

Men det, vi foreslår her, er kun ét element af ægteskabet, nemlig den juridiske regulering af forholdet mellem de to personer, der indgår et varigt parforhold, og den juridiske regulering af forholdet mellem dette par og det samfund, der omgiver det. Det er alene den juridiske standardkontrakt – som jeg gerne vil kalde den – vi tilbyder en gruppe mennesker, som ikke hidtil har haft mulighed for at modtage den, og ikke andet. Samfundet skal ikke blande sig i, hvilke følelser man nærer over for hinanden, hvordan man lever sammen, om man lever sammen og på hvilken måde. Det har intet som helst med ægteskab at gøre. Vi foreslår ingen ritualer, ingen form for vielse, og når man kører løs i pressen med argumenter imod dette, så er det kun, fordi man savner ordentlig argumentation.

Men jeg må samtidig sige til de mennesker, der kan tænke sig at anvende denne lovgivning, at vi må indrømme – og deri har kritikerne naturligtvis ret – at man i første omgang kun må forvente at få respekteret dette partnerskab i Danmark. Men jeg er til gengæld også sikker

på, at det er vigtigt, at Danmark går i spidsen på dette område, og jeg kan slet ikke se, at der skulle være nogen problemer i nordisk sammenhæng. Vi laver jo ikke noget som helst om ved ægteskabets retsvirkninger eller loven om ægteskabs indgåelse eller opløsning.

Jeg vil gerne anbefale forslaget til gennemførelse, inden Folketinget tager på sommerferie.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg vil godt blot vide, hvad det er for ulemper ved at være gift, fru Aase Olesen hentydede til.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne spørge fru Aase Olesen, hvorfor man ikke kan være af samme køn og opnå det juridiske element af ægteskabet, men ikke andet. Hvorfor kan to søskende ikke have lov til at opnå den juridiske virkning, når de gerne vil det? Der kan jo være tale om to ældre mennesker, der måske ikke har børn og aldrig har været gift med det modsatte køn osv. Hvorfor skulle de ikke have lov til det?

Når der kun er tale om én ting fra fru Aase Olesens side, nemlig det juridiske element, og der ikke er tale om noget ægteskabslignende, hvorfor udelukker man så det? Man ønsker altså en særlovgivning for dem, der er anderledes. Det har de ret til at være, men derfor behøver vi ikke gå ind for denne lovgivning.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg kan ikke svare på samtlige forslagsstilleres vegne, men jeg vil gerne svare først hr. Hagen Hagensen på egne vegne.

Jeg har ikke spor imod, at man udstrækker denne lovgivning til også at gælde søskende. Og hvis det kan hjælpe på hr. Hagen Hagensen indstilling til forslaget, så synes jeg, at vi skal overveje det i udvalgsarbejdet. Det ville være helt fint.

Så vil jeg gerne svare hr. Berlau på, hvad det er for problemer, der er ved at være gift – juridisk, økonomisk. F.eks. har vi ikke afskaffet sambeskatningen endnu; det vil hr. Berlau opleve, når han bliver lidt ældre og har siddet lidt længere i sit hus, så vil han komme til at betale formueskat, hvis ikke vi får det afskaffet inden da. Det gør vi nu nok.